

- ZONES DE L'ALBUFERA -

L'origen de l'Albufera es remonta a principis del "Pleistoceno". La seua formació és el resultat del tancament de l'antiga badia (formada per la conseqüència de l'afonament de la planura valenciana). Per un amplificador Morat entre els rius Xuquer i Túria, és a dir, entre València i Cullera (uns 30 km). La separació definitiva entre l'albufera i el mar es va donar durant l'època romana. Aleshores, la superfície era molt major (al voltant de 30.000 ha) i ha anat disminuint fins 2.800 actuals.

EL LLAC

LA DEHESA

LES DUNES

LA MARJAL

El llac s'esten 10 km de la ciutat cap al suroest. És el més gran del país, i es troba entre diferents pobles q serveix com a medi excelent de comunicació. Antigament les aigües cristal·lines i eren consumides pels pescadors. Actualment, s'ha reduït aproximadament un terç del que era l'albufera al segle XIX, quan arribava fins a València i es creava Creu de la conquesta i s'etendia fins Sueca. Al principi del segle XX s'ha reduït a 60 ser km. A 1930 media 9 l'egües.

La profunditat era desigual, estant en alguns llocs més aproximada a la superfície i en altres llocs existien 3 o 4 braçes de profunditat. En l'actualitat, la Albufera està en un període de recomatació, degut a les nombroses aportacions que reben en els barrancs per la part oest. La seua profunditat mitjana es denoms d'un metre, encara que en alguns punts es poden arribar als 130 centímetres. Es troba separada per un cordó dunar. Té d'un diàmetre de 15 Km. Té uns 2.837 ha de superfície. A més es poden fer encara moltes activitats al llac navegant en barca amb la veu, la fauna típica mediterrània.

És un bosc mediterrani situat entre l'Albufera i el mar. Arriba fins a la pedania del Saler i acaba prop del palmor. Són 800 ha. És un bosc de pi carrascan sotobosc compost principalment per palmites, lantiscos, mirto, estepa negra, concaja, abedero, romer i zarzapanella, sobre la resting d'herba també hi ha pi conari i eucalipte roig. Entre les dunes es formen depressions que s'inunden temporalment en la tardor i la primavera. La seua vegetació està composta per "carrizos". La fauna no és molt variada degut a la pressió turística i el tràfic. Es van extingir 1960 la "jinet" i el ternó, i el mateix pareix haver ocorregut amb el rabosa. Encara està present la "comadreja", abunda els conills i la perdriu roja. Entre la herpetofauna podem destacar la tortuga mediterrànea, la cebra, el bastarda d'escala, l'esticó ibèric, la sargantana ibèrica, el colibrí i la "carrieta". Hi ha importants llocs d'observació d'aus com l'Estanc de Pejot e l'Albaje.

Platja de Ca Devesa del Saler
La platja de Ca Devesa del Saler és una platja pertanyent al terme municipal de València. Es troba, junt amb la platja del Saler, a Ca Devesa del Saler, que és el nom que rep la granja de sorra que separa l'Albufera de Ca Mar Mediterrània. La platja, de quasi cinc quilòmetres de longitud, és de sorra fina i daurada.

Les Dunes

També es important per les grans dunes que existesen a Ca platja, puix que aquestes protegeixen un ric ecosistema al qual junt a llacunes i mallades. Les dunes i mallades foren regenerades fa poc, car durant els anys 70 foren destruïdes amb la intenció d'urbanitzar Ca zona.

La marjal és l'ambient que ocupa la major superfície del parc natural. És constituït per la zona palustre que envolta l'albufera i on es poden distingir dos sectors. D'una banda, l'arrosar afectat pel nivell de llacuna en el qual la inundació dels camps depèn del nivell d'aquest; són, per tant, els arrosars de l'entorn de l'albufera i ve a coincidir amb la superfície guanyada a aquesta per a l'ús agrícola.